

сели окцытѣ мирната, извнезапѣ тѣрватъ да вѣгатъ, и не по обыч-
 ный нимъ пѣть, но безпѣтно совѣмъ по необычны, пѣсты и вѣрлы
 мѣста, и спрѣхъ са чакъ кога дойдохъ до мѣстото гдѣто живѣаше
 скатый. Пастыритѣ, като тичахъ на слѣдъ окцытѣ, безъ да мо-
 гатъ да ги воспрѣтъ, пристигнахъ и тѣ тамо гдѣто оцетѣ са спрѣ-
 хъ, и като видѣхъ сватаго отца смаахъ са. Кой е, и отъ каѣдѣ е,
 и какъ е дошелъ тѣка го пытахъ, отъ кое отечество е и какъ са по-
 минѣва. Моето житіе, по апостола, на небесѣхъ есть, отговараше
 имъ скатый, отъ тамо и спасителя ожидамъ. Отечество ми вишній
 Іерусалимъ; а тѣкашнето мое отечество и града който ма е отхра-
 нилъ, не ви трѣбва да го знаете: но понеже са намерихте тѣка, трѣб-
 ва да ви гостъ съ пѣстынна храна, и повелѣ имъ да си зематъ отъ
 израслий тѣка сланѣтокъ: и тѣ си зехъ и шдохъ до сыт. А когато
 си тргнахъ единъ отъ тѣхъ отиде скрышо и наскѣва доколно сланѣ-
 токъ, и веселъ тичаше наследъ дробаритѣ си. Като ги стигна, да
 имъ каза что е направилъ, тѣ са стрѣпахъ и го разграбихъ отъ рѣ-
 цѣтѣ мѣ: и като заразгрѣшихъ шюшлюпинитѣ не намѣрихъ ни едно
 зрънце: той часъ са раскаахъ (станѣхъ пишманъ) взрѣхъ са та ка-
 захъ блаженномѣ, просаце прошка за направеното. Той ги прости
 и рече: така благоволилъ О чада всесилный богъ, тѣка да никнѣтъ,
 тѣкъ и да са потрошаватъ. А тѣ испланени чѣдомъ, отхождатъ си,
 хвалаце и славаце бога за все, что видѣхъ и чѣхъ, и като раска-
 захъ по всички тамошны мѣста, и по околнитѣ села, така что мно-
 зина отъ христовѣбикыхъ изволихъ да отидѣтъ при сватаго за да
 полѣчатъ благословеніе отъ него. А нѣкой мажъ отъ много време смѣ-
 щаванъ отъ злѣз нечистъ дѣхъ, като ги видѣ че отхождатъ, тргна и
 той на слѣдъ тѣхъ, съ надежда да но го остави волѣстьта мѣ. И
 като дойдохъ колкото до едно поприще близѣ до скатаго, скали го
 нечистый дѣхъ, и като падна тѣркалашеса, выкаше и дѣмаше: огнь
 ма опала и немогъ напредъ отъ тѣка да постѣпа. А тѣ го свърза-
 хъ и едѣ съ нѣжда го доклакохъ, и падше на земата, просахъ да
 полѣчатъ благословеніе: и скатый като ги благослови, попита ги за-
 что сѣ дошле. И тѣ като мѣ казахъ за себе си, расказахъ мѣ и за
 вѣсноватаро, и молахъ са сватомѣ да мѣ помогне. Но скатый о-
 тецъ на бога надежда имѣа, дѣмаше имъ, не е за нашата мѣра то-
 ва дѣло чадъ не е: единомѣ богѣ само е възможно вѣсоче да изгоне:
 а то и мы сми подобострастни камъ челоуѣцы, и съ сѣщата немощь
 обложени. И въ тока послѣдѣа гласа господень что дѣма: и като
 сторите все что ви са повели, дѣмайте, раби непотребни сми. А тѣ
 моциѣ илаграхъ молашеса. Отъ тока и скатый като ги видѣ да го
 заставатъ прилѣжно, и не ослабѣно го понѣждаватъ, обѣса сосъ сълзы,